

Når vi støtter forslaget, så er det, fordi vi synes, at det også på dette område er nødvendigt at få brudt det private monopol. Vi ønsker, at der skal være mere kommunal, mere offentlig produktion.

Inden højresiden springer på talerstolen og snakker om Berlinmur og gamle dage, og hvad ved jeg, man kan finde på, vil jeg sige, at det ikke er, fordi vi har den opfattelse, at alt skal puttes over i den offentlige sektor, men fordi vi har den opfattelse, at de private ikke alene kan bære ansvaret for at sikre beskæftigelsen og for at sikre løsningen af de opgaver, der skal løses i samfundet. Det kan vi jo tydeligt se. De private har alt for stort et ansvar i dag for problemer, de ikke kan løse. Når vi har den høje arbejdsløshed og de lange ventelister til opgaver i den offentlige sektor, er det lige præcis, fordi de er så bundet af ideologi, at de ikke kan forbinde og bruge ressourcerne fornuftigt. Forslaget her er et godt forslag til, at ressourcerne kan bruges mere fornuftigt.

Derfor støtter vi altså, at der kommer flere arbejdspladser i den offentlige sektor, og at man har mulighed for at hjælpe på tværs af kommunegrænser. Vi er for også denne udvidelse af kommunalfuldmagten, og jeg vil sige, at vi gerne havde set, at man var gået endnu videre, end man er gået i lovforslaget. F.eks. synes vi, at det burde være sådan, at man også kan sælge til private, som både Københavns Kommune og Amtsrådsforeningen har ønsket det.

Jeg synes oven i købet som privat person, at det er meget uheldigt, at vi ikke må have lov til at købe, hvor det er bedst og billigst, hvis nu en kommune er den, der vitterlig er bedst og billigst. Hvorfor skal vi som private tvinges til at købe hos nogle, hvor det er dyrere og dårligere, bare på grund af ideologi?

Vi er også meget kede af den begrænsning, der ligger i, at man ikke må sælge til statslige aktieselskaber. Med de mange offentlige virksomheder, der i øjeblikket overføres til A/S-formen, er det en meget beklagelig begrænsning, der ligger i lovforslaget.

Så vil vi også advare imod, at der i forbindelse med loven og videre laves kalkulationsregler, der er så stramme, at private selskaber får alt for nemt spil. Der skal være samme åbenhed om priskalkulation ved bud, uanset om de kommer fra det offentlige eller fra det private, og der skal være mulighed for at afvise private dumpingtilbud, modsvarende det krav, som vi synes er rimeligt: at kommuner ikke må byde med underskud.

Jeg vil nok sige, at når der tales så meget om lige konkurrence, synes jeg nok, at man skal holde sig for øje, at dér, hvor der jo er størst problemer med lige konkurrence, er, når en lille kommune står over for store foretagender som ISS eller det amerikanske West Management, eller hvad de, der er på markedet, ellers hedder.

Vedrørende kravet om udbud som forudsætning for at overlade arbejdet til andre kommuner vil jeg advare imod, at der laves et udbudskrav, der er mere omfattende end det, EU allerede har pålagt os, f.eks. at opgaver inden for social- og sundhedsområdet også skal omfattes af et udbudskrav, hvis man ønsker at få hjælp fra en nabokommune til at løse en kommunal opgave. Vi synes, det er betænkeligt, at vi på den måde kan risikere, at vi bare for at kunne hjælpe hinanden og udnytte ressourcerne bedre får et udbudskrav, der også kommer til at omfatte kommunale kerneopgaver f.eks. inden for social- og sundhedsområdet. Det synes vi vi skal overveje meget mere.

Med de ord vil jeg bare sige, at vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og kan love, at det ikke bliver i begrænsende, men i udvidende retning.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg kan ikke dy mig for lige at gå på talerstolen, når man sidder og hører på de argumenter, hr. Frank Aaen fremfører. Hr. Frank Aaen har åbenbart ikke forstået nogen som helst af de argumenter, Fremskridtspartiets ordfører, hr. Poul Nødgaard, kom med. Og åbenbart heller ikke, hvad Venstres og De Konservatives ordførere har fremlagt her i dag.

Det, vi gang på gang hører – har hørt og fortsat hører – netop fra regeringen, er, at man faktisk siger, i hvert fald udadtil, at man er enig i, at man skal have arbejdspladser primært inden for den private sektor. Altså, det er den private sektor, der skal tage flere ansatte.

Det er også o.k., at man går ud og siger det offentligt, men det er jo således, at man ikke bare skal stå i landets forsamlingshuse og i valgkamp osv. og smide om sig med de argumenter, når man ikke følger dem op. Der er jo ingen konsekvens i det, man siger, og i det, man gør. Dette tilfælde viser typisk, at man ikke ønsker, at den private virksomhed skal have de bedst mulige vilkår.

Jeg vil godt nævne et enkelt eksempel, som jeg kan nå her inden for de to minutter. For kort